

Kar

– Taylan KOÇ · 26 Aralık 2011

Kar

Rüzgârın

Döş döven türküsüne

Karışan

Çöplük martılarının

Çılgılığı

Yankılandı kulaklarında

Üşüdü

Bulvar ayazına yenikti

Teni

O yüzden

Daha bir derin çekti

Tiner kokusunu

Çünkü

O

Unutulandı

Oysa

Daha ağırdı

Kentin

Bir ucundan

Diğer ucuna giden

Ankara'nın

İs kokusu

Hissetmedi

Uyumak istiyordu

Yalnızca

Uyumak

Ve hiç uyanmamak

Sarılıp
Kabanındaki
Utancımızın yırtıklarına
Uzandı
Sakarya sokağının en ücra bankında
Kapandı gözleri

Sabahın hayrında
Gök griye döndü
İlk kar düştü üstüne
O
İse
Uyanamadı
Bir daha

Telaşlı yaşam savaşıları
Geçti
Donan teninin
Yanından
Ama
Kimse fark etmedi
Bir
Eksilen olduğunu
Yaşamdan

Kar'ı düşündü
Yalnızca
Koruganlı sıcak yaşamlar
Çünkü
Onlara
Ölüm değildi
Kar
Ankara'nın yüzüne değen en güzel düştü